

בש"פ 556/21 - מדינת ישראל נגד מוסטפא אל ג'ואברה, סארי אל ג'ואברה

בבית המשפט העליון

בש"פ 556/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. מוסטפא אל ג'ואברה
2. סארי אל ג'ואברה

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
תפ"ח 17009-02-20 בית המשפט המחוזי מרכז-לוד;
הודעת באי כוח המשיבים מיום 7.2.2021

תאריך הישיבה: כ"א בשבט התשפ"א (3.2.2021)

בשם המבקשת: עו"ד איתמר גלבפיש
בשם המשיב 1: עו"ד שאדי נטור; עו"ד קלי אנטון
בשם המשיב 2: עו"ד ירום הלוי

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) לתשעים ימים, של המשיב 1 החל מיום 3.2.2021 ושל המשיב 2 החל מיום 16.2.2021, או עד מתן פסק דין בתפ"ח 17009-02-20 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

1. ביום 19.2.2020 הוגש לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד כתב אישום המייחס למשיבים עבירות קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ניסיון רצח בצוותא חדא לפי סעיף 305(1) יחד עם סעיף 29 לחוק; נשיאת נשק ותחמושת בצוותא חדא לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא יחד עם סעיף 29 לחוק; סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה בצוותא חדא לפי סעיף 332(2) יחד עם סעיף 29 לחוק; וזיוף סימני זיהוי של רכב בצוותא חדא לפי סעיף 413ט יחד עם סעיף 29 לחוק; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 יחד עם סעיף 29 לחוק.

על פי כתב האישום, המשיבים הם בני דודים, אשר בין משפחתם לבין משפחת ס' וב', אשר הינם אחים (להלן: המתלוננים), קיים סכסוך דמים מתמשך, אשר על רקעו קשרו המשיבים קשר לגרום למותם של המתלוננים. לצורך כך המשיבים הצטיידו בנשק מסוג קלצ'ניקוב, בתחמושת תואמת וברכב מזדה, שסימני זיהוי וזיופו וארבו למתלוננים בצומת הכניסה הדרומית לכפר קאסם, כאשר המשיב 1 נוהג ברכב והמשיב 2 עומד בסמוך לרכב כשבידו הנשק הטעון. באותה העת, המתלוננים נסעו במשאית, ובהגיעם לצומת, המשיב 2 ירה באמצעות הנשק לעברם. בתגובה, המתלוננים שינו את מסלולם ונסעו במהירות, אך המשיבים רדפו אחריהם ברכבם, נצמדו למשאית מימין וירו לכיוון המתלוננים באמצעות הנשק. המתלוננים פגעו באמצעות המשאית בצדו הימני של הרכב על מנת להימלט, אך המשיבים המשיכו לירות לעבר המתלוננים במשאית. אוטובוס שנסע סמוך למשאית, נפגע מירי המשיבים לעבר המשאית, כך שנגרם לו נזק ונפצה אחת משמשתיו.

המתלוננים פנו ימינה לכביש 6, אשר היה עמוס בתנועה באותה עת. והמשיבים נסעו בעקבותיהם וירו לעבר המתלוננים. בעקבות הירי, המשאית סטתה ממסלולה ופגעה ברכב יונדאי שנסע בין הרכב של המשיבים לבין המשאית. בהמשך, המתלוננים עצרו בשולי הכביש והחלו להימלט רגלית מהמקום. 19 מיריות המשיבים פגעו במשאית וחלקן חדרו לחלל בו ישבו המתלוננים וחלפו בסמוך לפלג גופם העליון. המשיבים המשיכו בנסיעה מהירה ברכב, פגעו במספר כלי רכב שנסעו בכביש, וגרמו להם לסטות מנתיב נסיעתם. רוכב אופנוע הזעיק שוטר תנועה שהיה במקום, והשניים דלקו אחר הרכב של המשיבים, אשר פנו במחלף חורשים בנסיעה פרועה ומסוכנת, תוך שהשליכו מהרכב את הנשק וחפצים נוספים. כאשר המשיבים פנו לכיוון מחלף ג'לג'וליה בפראות, ניתק הגלגל האחורי השמאלי של הרכב ופגע ברכב שנסע בסמוך. המשיבים פנו לתוך ג'לג'וליה, שם פנו לרחוב בניגוד לכיוון התנועה, ובשל רכב שעמד במקום, עצרו את רכבם ונמלטו ממנו. השוטר ורוכב האופנוע דלקו אחר המשיבים, המשיב 1 נתפס ונעצר והמשיב 2 חמק מהמקום ונמלט לחברון, עד שנעצר ביום 10.2.2020.

הליכי המעצר עד כה

2. באי כוח המשיבים הסכימו לקיומו של ניצוץ ראייתי, ובדיון ביום 31.3.2020, הסכים בא כוח המשיב 1 לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וביקש לשקול חלופת מעצר. בית המשפט המחוזי קבע קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של המשיב 2 (החלטה מיום 20.4.2020, כב' השופטת מ' ברנט). המשיבים הופנו לקבלת תסקירי מעצר. בעניינו של המשיב 2 עלה כי קיים סיכון בינוני-גבוה להישנות התנהגות אלימה, שחומרתה, ככל שתתרחש, צפויה להיות בדרגת חומרה בינונית-גבוהה; כי הסכסוך הפעיל בשילוב תחושת המחויבות המשפחתית של המשיב 2, מקשה על צמצום הסיכון הנשקף ממנו אם ישוחרר ממעצר; וכי מערך הפיקוח שהוצע יתקשה לצפות מצבי סיכון ולמתנם באופן יעיל. לפיכך, שירות המבחן לא המליץ על שחרור המשיב 2 ממעצר. המשיב 2 נעצר עד לתום ההליכים, בהוראת בית

המשפט המחוזי, משנקבע כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה וענייננו לא נכלל במקרים החריגים בהם על אף שימוש פעיל בנשק לצורך פגיעה בחיי אדם ניתן לשקול שחרור לחלופה או מעצר בפיקוח אלקטרוני, ומשלא יהיה בחלופות כדי להפחית את הסיכון (החלטה מיום 26.5.2020, כב' השופט ח' טרסי).

בעניינו של המשיב 1 עלה כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה, שתוצאותיה צפויות להיות בדרגת חומרה גבוהה; כי כל עוד הסכסוך פעיל, קיים סיכון משמעותי להמשך התנהגות אלימה מצדו של המשיב 1; וכי לא יהיה בידי המפקחים המוצעים להבטיח הפחתה במידת הסיכון, גם בריחוק גיאוגרפי. לפיכך, שירות המבחן לא המליץ על שחרור המשיב 1 ממעצר. מתסקיר משלים בעניינו של המשיב 1, עלה כי על אף הבנתם של המפקחים המוצעים את משמעות הפיקוח, בהיעדר סולחה ובשל הסיכון במצבו של המשיב 1, לא יהיה בידם להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב 1. לפיכך, שירות המבחן לא המליץ על שחרור המשיב 1 ממעצר. תסקיר משלים נוסף בעניינו של המשיב 1, שנועד לבחון אפשרות להמשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני, העלה כי לא יהיה בידי המפקחים המוצעים להפחית את הסיכון גם בצירוף של פיקוח אלקטרוני, לפיכך, לא הומלץ על מעצרו של המשיב 1 בפיקוח אלקטרוני. המשיב 1 נעצר עד לתום ההליכים, בהוראת בית המשפט המחוזי, משנקבע כי סכסוך הדמים עוד פעיל; כי לנוכח גילו הצעיר של המשיב 1 נבחנה אפשרות שחרורו, אלא ששירות המבחן הסביר מדוע אף פיקוח אלקטרוני לא יפחית את הסיכון מהמשיב 1; כי הבעיה נעוצה בעיקר במשיב 1 עצמו; וכי מידת הזהירות מחייבת את המשך החזקתו של המשיב 1 במעצר (החלטה מיום 2.7.2020, כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל). ערר שהגיש המשיב 1 על מעצרו עד תום ההליכים, נדחה (בש"פ 4834/20 מיום 23.7.2020, השופט ד' ברק-ארז). בהמשך, ומשלא הסתיים משפטם של המשיבים בתורתשעהחודשים, הוארך מעצרו בהסכמה (בש"פ 7346/20 מיום 27.10.2020 ומיום 2.11.2020, השופט ע' פוגלמן).

ההליך העיקרי

3. אשר להליך העיקרי, ניתנו דחיות מרובות לצורך חילופי ייצוג לבקשת המשיבים, למידת והעברת חומר החקירה, ובשל אילוצי קורונה. ביום 19.3.2020 נקבעו בתיק שישה מועדי הוכחות לחודשים ינואר ופברואר 2021. בדיון ביום 27.10.2020, שנקבע לצורך מענה לכתב האישום, ביקש בא כוח המשיב 2 לקבל לידיו פלט שיחות ואיכונים מקורי, ובית המשפט דחה את הדיון ליום 5.11.2020. בדיון מיום 5.11.2020, הצדדים הגיעו להסכמה לפיה יינתן צו המורה לחברת הסלולר להפיק פלט, ועל אף התנגדות המבקשת, ניתנה דחייה לבקשת ההגנה למענה לכתב האישום עד ליום 7.12.2020. ביום 2.12.2020, הוגש מענה בכתב האישום, ובדיון מיום 7.12.2020, הורחב המענה לכתב האישום. ביום 5.1.2021, בוטלו ששת מועדי ההוכחות עקב סדרי בית המשפט, וביום 7.1.2021 נותב התיק למותב אחר. דיון תזכורת נקבע ליום 27.1.2021, ובו נקבעו ארבעה מועדי הוכחות, לימים 17.3.2021, 7.4.2021, 22.4.2021, 27.5.2021. כן נקבע התיק לתזכורת ליום 4.3.2021.

נימוקי הבקשה

4. לטענת המבקשת, מסוכנותם המופלגת של המשיבים עולה מהמיוחס להם בכתב האישום, לפיו הם קשרו קשר לרצוח את המתלוננים, על רקע סכסוך פעיל ומתמשך, הצטיידו בנשק ובתחמושת וברכב עם לוחיות רישוי שזויפו

על ידם, נסעו בצורה פרועה וירו במתלוננים, כל זאת תוך גרימת סיכון משמעותי למשתמשי דרך נוספים, ותוך שעשו הכל על מנת שלא להיתפס, כאשר המשיב 2 הצליח להימלט בתום האירוע והמשיב 1 נתפס בתום מרדף. המבקשת מוסיפה כי הדברים מלמדים על מסוכנות רבה, נחישות ותעוזה עבריינית ועל העדר מורא, באופן המקשה לתת אמון במשיבים; כי המיוחס מקים חזקת מסוכנות; כי פסקה 17 להחלטתה של השופטת ד' ברק-ארזבענינו של המשיב 1 מעלה שאופן הימלטות המשיבים מצדיק מעצר עד תום ההליכים אף בפני עצמו; כי על אף האמור, בית המשפט מצא לבחון אפשרות של חלופת מעצר, אולם שירות המבחן לא המליץ על כך. המבקשת מציינת כי המשיב 1 אמנם צעיר ללא עבר פלילי, אולם הדבר הובא בחשבון בהחלטתה של השופטת ד' ברק-ארז, במסגרתה נדחה הערר שהוגש על ידו; כי למשיב 2 יש עבר פלילי רלוונטי בדמות הרשעות קודמות בעבירות נשק, ונראה כי המשיב 2 לא הורתע מהמשך ביצוע עבירות פליליות, באופן המלמד על מסוכנות ברורה.

5. אשר לקצב ניהול ההליך, המבקשת ציינה כי דחיות רבות ניתנו על רקע הסדרת הייצוג, לימוד והעברת חומרי חקירה; כי מועדי ההוכחות שהיו קבועים לחודשים ינואר ופברואר 2021, בוטלו בשל אילוצי בית המשפט; והתיק נקבע לארבעה מועדי הוכחות החל מאמצע מרץ שנה זו עד לסוף מאי שנה זו. עוד טענה, כי בהסכמת באי כוח המשיבים צומצם מספרם של עדי התביעה המרכזיים שיצטרכו להעיד במשפט, כך שתחילת שמיעת הראיות בקרוב, תוך תקופת ההארכה המבוקשת מבססת את הצפי להתקדמות ההליך.

6. באי כוח המשיבים התנגדו לבקשה. לגישתם, מדובר בהארכה שניה, כאשר משפטם של המשיבים טרם החל; כי הסכמתם לצמצום מספר עדי התביעה נובעת מרצונם למקד הגנתם במישור זיהוי המשיבים כמבצעי העבירות, אך עמדתם זו עלולה להשתנות בהתאם להתפתחויות במהלך המשפט, כך שלא מן הנמנע שמרבית עדי התביעה יצטרכו להעיד (כתב האישום מכיל רשימה של 89 עדים). גם בהנחה והדבר לא יקרה, ארבעת המועדים שנקבעו לבטח לא יספיקו לשמיעת המשפט כולו וכי ההליך לא יסתיים גם בתום שתי הארכות מעצר.

בנסיבות התמשכות ההליכים, ובמיוחד על רקע עריכת סולחה בין משפחת המשיבים למשפחת המתלוננים, סולחה שנחתמה בנוכחות ראש העיר כפר קאסם, מפקד תחנת משטרת קסם וועדות סולחה הכוללת מספר נכבדים, כאשר המשיבים עצמם אף הם חתומים על הסכם הסולחה, ביקשו כי יוזמן בעניינם תסקירי מעצר שיבחנו ייתכנות של חלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, בהינתן התפתחות זו.

7. לאחר ששקלתי טענות הצדדים, לא מצאתי בעיתוי זה להורות על עריכת תסקירי מעצר לבחינת חלופת מעצר, על רקע עריכת הסולחה בין המחנות היריבים.

הסכם הסולחה שנחתם בין הצדדים, הינו בבחינת רך שנולד זה עתה, התפתחות חדשה ובלתי צפויה. בהינתן עומק סכסוך הדמים ארוך השנים בין הצדדים, רק בחלוף זמן מעריכת הסכם הסולחה ולאחר שיוכח כי פני הצדדים אכן לשלום יציב ולא "להפסקת אש" זמנית, ניתן יהיה לשקול נתון זה של עריכת סולחה במכלול השיקולים בבוא בית המשפט להורות על חלופת מעצר כלשהי. לעת הזו אינני מוצא כי בשלה העת להורות על עריכת תסקיר מעצר שיבחן את השפעתו של הסכם הסולחה על שקילתה של חלופת מעצר.

8. באשר לבקשת המדינה להארכת מעצרם של המשיבים, החלטתי להיעתר לה, בהינתן חומרת העבירות, המסוכנות הנשקפת מהמשיבים, שגם חלוף הזמן לא הקהה ממנה, כשתסקירי המעצר השליליים שהוגשו בעניינם של

המשיבים לא באו בהמלצה לבחינתה של חלופת מעצר. בהינתן כל אלה, ומשהתרשמתי שחלק לא מבוטל מהאשמה להתמשכות ההליכים נזקפת לחובת בקשות לחילופי ייצוג מטעם המשיב 1, לא מצאתי כי נקודת האיזון נעה לעבר בחינת שחרורם לחלופת מעצר של המשיבים.

9. לאור כל האמור לעיל, מצאתי להורות על הארכת מעצרו של המשיבים ב- 90 ימים, מעצרו של המשיב 1 החל מיום 3.2.2021 ומעצרו של המשיב 2 החל מיום 16.2.2021, או עד למתן פסק-דין בתפ"ח 17009-02-20 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, הכל לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ה בשבט התשפ"א (7.2.2021).

ש ו פ ט
